

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Περάσαμε όχι ένα, αλλά πέντε 24ωρα με τον Κώστα Βασιλειάδη στη Μάλαγα. Στην αρχή ήμασταν σε μία μικρή και αναπόφευκτη... απόσταση λόγω των υποχρεώσεών του στο Cora Del Rey, αλλά μετά τον αποκλεισμό της Ουνικάχα, καταγράψαμε με κάθε λεπτομέρεια τη ζωή του 22χρονου Έλληνα φόργουορντ στην όμορφη πόλη της Ανδαλουσίας. Από το πρωινό του ξύπνημα και τη βιαστική αναχώρηση για την προπόνηση ή τις ελληνικές συνήθειες για καφέ στο μπαλκόνι και συζήτηση επί παντός επιστητού κι ελληνικού, μέχρι τις βόλτες στα εμπορικό κέντρο Playa Major, που του θυμίζει το αγαπημένο του Mediterranean Cosmos στη Θεσσαλονίκη, τα ψώνια στο σούπερ μάρκετ, την αγωνία του αγώνα, τα νεύρα του όταν δεν παίζει, το χαμόγελο κάθε φορά που οι θαυμαστές του ζητούν φωτογραφία.

Αντικρίζοντας το καταπληκτικό σπίτι στο οποίο μένει, αισθάνεται ότι πρόκειται για το σπίτι των ονείρων σου. Όχι ακριβώς δίπλα, αλλά πάνω στη θάλασσα, με απίστευτη θέα (ακόμη και προς την Αφρική που είναι... απέναντι) και τον ήχο του κύματος που σκάει στα βράχια να αποτελεί ευχάριστη συντροφιά, με όλες τις ανέσεις, σε ένα πανάκριβο συγκρότημα όπου όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις μένουν κι άλλοι ξένοι παίκτες της ομάδας ή αλλοδαποί γενικώς που δραστηριοποιούνται στην Ανδαλουσία, έχεις την εντύπωση ότι «τι άλλο μπορεί να θέλει ένα νέο παιδί». Ωραία είναι η πόλη του, η Μάλαγα, με το καλοκαίρι της που διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες το χρόνο και τη θερμοκρασία να ξεπερνά ορισμένες φορές τους 25 βαθμούς μέσα στο Φεβρουάριο, ωραία και η ομάδα του, η Ουνικάχα, που πληρώνει στην ώρα της (αυτό έλειπε όταν χορηγός είναι η ομώνυμη τράπεζα), είναι οργανωμένη και προσφέρει στους παίκτες ό,τι ακριβώς χρειάζονται και την ώρα που το χρειάζονται (τα αυτονόητα για αυτούς, που μοιάζουν όμως με πολυτέλεια για εμάς). Είναι όμως όλα αυτά αρκετά για να πει ο Κώστας Βασιλειάδης ότι περνά υπέροχα στην Ισπανία; Η μήπως του λείπει η Ελλάδα, η Θεσσαλονίκη και ο φραπές; «Εντάξει, το πρόβλημα του φραπέ έχει λυθεί από την πρώτη στιγμή. Να είναι καλά οι γονείς μου που όποτε έρχονται με εφοδιάζουν με αρκετή ποσότητα, ώστε να μην έχω πρόβλημα, ακόμη κι όταν έρχονται οι φίλοι μου από την Ελλάδα», λέει και το επιβεβαιώνουμε από κάθε άποψη, όπως και τη φήμη που έχει για την άριστη φιλοξενία του. Το κατάλαβαν άλλωστε και οι Έλληνες (και δημοσιογράφοι) που έχουν επισκεφτεί φέτος τη Μάλαγα...

Η περιοχή είναι απίστευτη και τίθεται το μεγάλο ερώτημα... Εδώ ή στη Θεσσαλονίκη;
«Και πού να δεις πιο κάτω, στη Μαρμπέγια τι γίνεται (σ.σ: το είδαμε αργότερα...) Εκεί έχει σπίτι ο Σάβιτς, κάπου πιο πέρα ο Έιμπραμς που παίζει στο Μαρούσι κι όσοι από τους ξένους παίκτες θέλουν να πάρουν σπίτι στην Ισπανία και δεν προτιμήσουν τη Βαρκελώνη, έρχονται εδώ. Άλλοι αγοράζουν σπίτι επειδή το μέρος είναι παραθεριστικό, άλλοι γιατί το βλέπουν σαν επένδυση. Για μένα η Θεσσαλονίκη και η Ελλάδα είναι καλύτερα».

Τι σου λείπει περισσότερο από την Ελλάδα; Τι θέλεις να κάνεις αμέσως μόλις γυρίσεις;
«Να δω τους φίλους μου, την οικογένειά μου, το σκύλο μου... Να βγω μια βόλτα, να πάω για ένα καφέ, να συζητήσω με τους ανθρώπους που με ξέρουν καλά και με καταλαβαίνουν. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι είμαι μακριά, αλλά νομίζω

SWEET HOME MALAGA

ότι όσο περνάει ο καιρός θα συνθίσω. Υπάρχουν σωστές συνθήκες για να μπορώ να συγκεντρωθώ μόνο σ' αυτό που κάνω και να μη χρειάζεται να σκέφτομαι όλα αυτά που με απασχολούσαν στην Ελλάδα. Υπό αυτή την έννοια, μπορώ να πω πως είναι αυτό που έμαχνα».

Όλον αυτόν τον καιρό που ήλπιεις, έμαθες κάτι παραπάνω, σου δίδαξε κάτι αυτή η εμπειρία, όχι μπασκετικά, όσον αφορά στη ζωή σου...

«Το κυριότερο είναι ότι μαθαίνεις να φροντίζεις μόνοι σου τον εαυτό σου. Γίνεσαι πιο σκληρός κατά κάποιο τρόπο. Εγώ το πήρα απόφαση ότι θα ζήσω εδώ για τρία χρόνια, είναι η δουλειά μου κι από κει και πέρα βλέπουμε. Μπορεί μετά από τρία χρόνια να έχουμε το καλύτερο πρωτάθλημα στην Ευρώπη και να μπορέσουμε όλοι όσοι παίζουμε έξω να γυρίσουμε».

Θέλετε να γυρίσετε δηλαδή...

«Όλοι όσοι βρισκόμαστε εκτός Ελλάδας θέλουμε να γυρίσουμε πίσω και θέλουμε να δούμε ένα άλλο μπάσκετ στην Ελλάδα, σαν αυτό της Ισπανίας. Με χρήματα, με καλούς παίκτες, με ανταγωνισμό, με τον κόσμο στα γήπεδα και σε ωραία γήπεδα, γιατί εδώ και η τελευταία ομάδα έχει φοβερό γήπεδο 5 – 6 χιλιάδων θέσεων, αλλά αυτά μάλλον είναι όνειρα, γιατί πολύ δύσκολα θα γίνουν νομίζω. Σε κάποια χρόνια ίσως γίνουν κάποια πράγματα. Όλα όμως με τίποτε».

Η εθνική ομάδα βρίσκεται καθόλου στο μυαλό σου;

«Φυσικά. Δύο χρόνια έχασα την εθνική λόγω τραυματισμών, έχασα δύο μετάλλια. Τουλάχιστον θα μπορούσα να προσπαθήσω να έχω διεκδικήσει μια θέση στη δωδεκάδα. Φέτος πάντως είμαι πάρα πολύ καλά, δόξα τω θεώ, ελπίζω να συνεχίσω ν' αγωνίζομαι κι ίσως ακόμη περισσότερο και καλύτερα και να με καλέσει ο προπονητής».

Πώς περνάει μια τυπική μέρα εδώ στη Μάλαγα;

«Η ομάδα έχει δύο αγώνες κάθε εβδομάδα, οπότε δύσκολα να μπορούν να γίνουν δύο καθημερινές προπονήσεις. Το πρωί συνήθως έχει ξεκούραση, το απόγευμα προπόνηση, μετά κάπου για φαγητό, αλλά το κυριότερο που ψάχνεις είναι ξεκούραση... Όταν είμαι στο σπίτι, θα δω λίγη τηλεόραση, το ελληνικό πρωτάθλημα εάν προλαβαίνω, μία ματιά οπωσδήποτε στην ιστοσελίδα μου και τα μηνύματα, γιατί απαντώ σε όλα, θα μιλήσω με φίλους στο «μέσεντζερ», λίγη ελληνική μουσική, μερικές φορές κι ανάλογα με τα κέφια μου στη διαπασών. Αυτά πάνω-κάτω...»

Έλληνες έχεις βρει καθόλου εδώ κοντά;

«Ελάχιστους. Έχω βρει ένα ζευγάρι που έχει ελληνικό εστιατόριο στη Μαρμπεγία, πήγα να φάω εκεί και τα είπαμε στην αρχή της χρονιάς και είναι αλήθεια ότι χάρηκα πάρα πολύ που άκουσα κάποιους και μόνο να μιλούν ελληνικά».

Το Copa Del Rey πώς το είδες, αν και φαντάζομαι είναι δύσκολο να το βλέπεις σαν θεατής...

«Ήταν καινούρια εμπειρία για μένα, μόνο ό,τι είχα ακούσει. Νομίζω ότι πρέπει κάποτε και στην Ελλάδα να κάνουμε κάτι τέτοιο, όχι βέβαια με το κύπελλο, γιατί ξέρουμε ότι είναι πολύ δύσκολο να δούμε κάτι ανάλογο με φιλάθλους τόσων ομάδων μαζεμένους στο ίδιο γήπεδο, αλλά ίσως σε κάποιο All Star Game θα ήταν ωραίο να δούμε κάποιες ιδέες όπως αυτές να υλοποιούνται. Γιατί βέβαια για να πετύχουμε κάτι τέτοιο σε διοργάνωση όπως του κυπέλλου, πρέπει να αλλάξει ολόκληρο το σκεπτικό του φιλάθλου κοινού κι εγώ το βλέπω πολύ δύσκολο στην Ελλάδα να βάλεις φίλους αντίπαλων ομάδων να κάθονται δίπλα-δίπλα...»

Η σχέση σου με τους δημοσιογράφους εδώ πώς είναι; Κάνε μια σύγκριση με τα δεδομένα της Ελλάδας...

«Ρωτάνε και πράγματα που εμένα στην αρχή με εξέπληξαν. Στην Ελλάδα οι ερωτήσεις είναι συγκεκριμένες, πώς πήγε το παιχνίδι, γιατί χάσαμε, πώς νιώθεις που κέρδισες. Εδώ οι ερωτήσεις είναι πιο εξειδικευμένες του στίλ... «Αφού αυτό το σύστημα δε μας πήγαινε, γιατί δεν άλλαξε» ή «αν παίζατε ζώνη στο τάδε σημείο του αγώνα». Θέλουν να καταλάβουν ακριβώς πώς βλέπεις εσύ τα πράγματα και τι σκέφτεσαι».

Η σχέση σου με τους ανθρώπους της ομάδας πώς είναι;

«Στους έξι μήνες που είμαι εδώ, τον πρόεδρο τον είδα δύο φορές που ήρθε στο γήπεδο σε προπονήσεις. Κάνω πολύ καλή παρέα με τον Πιετρούς και τον Καμπέθας, είναι πιο κοντά στην ηλικία μου ενώ οι άλλοι έχουν, οι περισσότεροι, οικογένειες».

